

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑԻ
ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻԿ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Սեպտեմբեր 15, 2019

SUNDAY, September 15, 2019

9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

ՃԱՇՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆ

Յովհաննէս 3:13-21

Արդ, ոչ ոք երկինք չի ելել, եթէ ոչ նա, որ իջաւ երկնքից մարդու Որդին, որ երկնքից էր: Եւ ինչպէս որ Մովսէսը անապատում բարձրացրեց օձը, այնպէս էլ մարդու Որդին պէտք է բարձրանայ, որպէսզի, ով նրան հաւատում է, յաւիտենական կեանքն ընդունի. քանի որ Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ իր միածին Որդուն տուեց, որպէսզի, ով նրան հաւատում է, չկորչի, այլ ընդունի յաւիտենական կեանքը. որովհետեւ Աստուած իր Որդուն չուղարկեց աշխարհ, որ դատապարտի աշխարհը, այլ որպէսզի աշխարհը նրանով փրկուի: Ով նրան հաւատում է, չպիտի դատապարտուի, եւ ով նրան չի հաւատում, արդէն իսկ դատապարտուած է, քանի որ Աստծու միածին Որդու անուանը չհաւատաց: Եւ դատաստանը այսպէ՛ս իսկ է. Որ լոյսը եկաւ աշխարհ, սակայն մարդիկ խաւարն աւելի սիրեցին, քան լոյսը, որովհետեւ իրենց գործերը չարէին. որովհետեւ, ով չարիք է գործում, ատում է լոյսը եւ չի գալիս դէպի լոյսը, որպէսզի նրա գործերը իր երեսովը չտան: Իսկ ով կատարում է այն, ինչ ճշմարիտ է, գալիս է դէպի լոյսը, որպէսզի նրա գործերը յայտնի լինեն, թէ Աստուծով կատարուեցին:

GOSPEL READING

John 3:13-21

No one has ever gone into heaven except the one who came from heaven—the Son of Man. Just as Moses lifted up the snake in the wilderness, so the Son of Man must be lifted up, that everyone who believes may have eternal life in him.” For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. For God did not send his Son into the world to condemn the world, but to save the world through him. Whoever believes in him is not condemned, but whoever does not believe stands condemned already because they have not believed in the name of God’s one and only Son. This is the verdict: Light has come into the world, but people loved darkness instead of light because their deeds were evil. Everyone who does evil hates the light, and will not come into the light for fear that their deeds will be exposed. But whoever lives by the truth comes into the light, so that it may be seen plainly that what they have done has been done in the sight of God.

Feast of Exaltation of the Holy Cross

Feast of the Exaltation of the Holy Cross is the last one of the five major feasts of the Armenian Apostolic Church. It is the most important feast among the feasts dedicated to the Holy Cross, as it is dedicated to the history of the return of the Holy Cross from imprisonment, its elevation and glorification. In the Armenian Apostolic Church the Feast of the Exaltation of the Holy Cross is celebrated on Sunday during the period between September 11-17. This year that date is September 17, and the Monday following the Feast is a Memorial Day.

In 610 A. D., the Persian King Khosrov with a large army attacks the Byzantine Empire. Enthusiastic about the initial victory, in 614 A. D. the Persian army enters Jerusalem. Many people are killed and many are imprisoned. Pontiff Zakaria, the Patriarch of Jerusalem is imprisoned, too. However, the Persians are not satisfied and enter the Church of Holy Sepulcher and take the Holy Cross kept in the Church. The Holy Cross had been found and installed in the Church for the Christians to worship by Heggineh, the mother of the King Costandianos, in the beginning of the 4th century.

In 628 A. D., the Byzantine army led by the King Herakles fight against the Persians to return the Holy Cross. The Armenian army regiment, led by Mzhezh Gnounie, supported the Persian army. With the Lord's help the Byzantine army wins the battle. The Holy Cross is solemnly brought to the Armenian town Karin, from where it is carried to Constantinople, and then - to Jerusalem. On the way the Holy Cross was raised for the people to see and worship.

For Christians the Cross is God's power and strength and pride of all prides, on which Christ's innocent blood was shed. By means of the Cross Jesus proved His love towards mankind, and the Cross became for us the symbol of hope, love and saving.

Խաչվերաց

Խաչվերացը Հայ Եկեղեցու հինգ տաղաւար տօներից վերջինն է: Այն Խաչին նուիրուած տօներից ամենակարեւորն է, որովհետեւ նուիրուած է գերութիւնից խաչի վերադարձի եւ փառաբանութեան յիշատակին: Սուրբ Խաչը տօնուում էի յիշատակ Տիրոջ խաչափայտի՝ պարսկական գերութիւնից Երուսաղէմ վերադարձի եւ Գողգոթայում կանգնեցման (վերացման):

614թ. Պարսկաստանի Խոսրով թագաւորը յարձակուում է Երուսաղէմի վրայ, աւերում այն, սրի քաշում ժողովրդին, մեծ թուով գերիներ տանում: Որպէս անարգանք քրիստոնէաներին՝ Սուրբ Յարութեան տաճարից գերեւ արւում եւ Պարսկաստան է տարւում նաեւ Տիրոջ խաչափայտը: Պարսկաստանում խաչափայտի զօրութեամբ շատերը դարձի են գալիս, մկրտւում եւ դառնում քրիստոնէայ: Խաչափայտը գերութեան մէջ է մնում 14 տարի:

628թ. Բիւզանդիայի Հերակլ կայսրը քրիստոնէական մի հսկայ բանակով յարձակուում է պարսիկների վրայ, ազատագրում Ս. Խաչը եւ այն վերադարձնում նախկին վայրը: Որպէս պատմական վկայութիւն՝ նշենք, որ հայ ժողովուրդն անմասն չէ խաչի ազատագրման գործից: Կայսրին ռազմական օժանդակութիւն է ցոյց տուել նաեւ հայոց զօրքը՝ ՄԺԺ Գնունու գլխաւորութեամբ:

Խաչը հանդիսաւոր թափօրով տարւում է Երուսաղէմ ու բնական էր, որ այն անցնելու էր պատմական Հայաստանով: Թափօրն անցնում է Կարին (Էրզրում) քաղաքով, իսկ Կարնոյ լեռների ստորոտներից մէկում, ուր խաչի դրուած տեղից վճիտ աղբիւր է բխում, կառուցւում է Խաչավանքի եկեղեցին: Կայսրը խաչափայտը սրբութեամբ երեք տարի Կ. Պոլսում պահելուց յետոյ անձամբ, կառքի մէջ ծնկած, այն ձեռքերում բռնած, Երուսաղէմ է տանում եւ իր ուսի վրայ դրած Գողգոթայի գագաթը հանելով՝ բարձրացնում է Սուրբ Յարութեան վերանորոգուած տաճարում՝ ի տես բոլոր քրիստոնէաների:

EXALTATION OF THE HOLY CROSS

This is the greatest of the four celebrations of the cross. The church observes this on the Sunday nearest September 14, that is, the Sunday falling between September 11 and 17. The Exaltation of the Holy Cross is a *daghavar* feast, which means it is one of the five major feasts of the Armenian Church. On the day of the feast there is a procession and an *antasdan* service, which is the blessing of the fields, or more popularly, the four corners of the world. In the 7th century, the Persians captured the cross of our Lord (the cross of the crucifixion) after devastating the city of Jerusalem. Emperor Heracles fought a battle against the Persians, liberated the cross, and upon his return, exalted it before the Christians with solemn celebrations. The holy cross was carried from Persia through Armenia.

The cross is so important to us that we have its sign everywhere in our churches. It's on the altars and on the walls to mark the cornerstones. Armenian churches are often shaped like a cross. We cross ourselves in prayers, to remember the love that Jesus has for us and the promise of life that he gives us. In other churches, the crosses often have Jesus on them to remember when he died. But in the Armenian Church, the cross does not have Jesus on it. It's fancy gold, with flowery ends and rays coming from the center. It is a symbol of the promise of life that Jesus gives us.

So the cross is important, but why do we care that in the 600's the Christians got it back and lifted it up high, exalted it? Why do we have to celebrate that event today?

The celebration of the Exaltation of the Holy Cross does give an important message for each of us. When you exalt something, you lift it high; you put it in front of you. Each of us needs to exalt the cross, to lift it up high in our minds, and place it in front of us. We need to make the cross, and the meaning of the cross, our goal in life, something that we are always moving towards, something that is up high in front of us and sets the direction that we follow in our lives.

THE HOLY CROSS

Before the time of Christ, the cross represented the severest punishment possible for an individual. It was used in putting criminal and run-away slaves to death because it was a very tortuous process. It was such a disgraceful way to die that no Roman citizen could be crucified, according to the law of the land, only other types of in habitants.

Yet we know that Christ was crucified on a cross, there by giving it new meaning. By his death, the cross has been changed from an instrument of shame into a symbol of glory. It was not very long before the early Christians began to use the sign of the cross as the symbol of their faith, that through Jesus Christ, death had at last been conquered.

The cross is such an important symbol to the church that our early church fathers had special feast days set aside dedicated to it. In the Armenian Church, there are four feasts of the holy cross. Three are celebrated during the season of the holy cross, and one during Easter tide. They are:

- ❖ Exaltation of the Holy Cross, 629A.D.
- ❖ Holy Cross of Varak, 650A.D.
- ❖ Discovery of the Holy Cross, 327A.D.
- ❖ Apparition of the Holy Cross, 351A.D.

Think, for a minute, how strong the power of the cross is. It inspired people, like the monk Totig, to spend their whole lives praying to God just to find a piece of it. And think about the power of God, who answered Totig's prayers with a vision that allowed him to find what he was searching for.

The power of the cross showed in Totig's and Hovel's lives, and it can make a difference in our lives, too. We are all looking for something just like Totig and Hovel. And we can all ask God for help. The Holy Cross of Varak shows us that if we want God's help, we can ask for it in prayer.

ԱՂՕԹՔ ՀԱՅ ՄԱՆՈՒԿԻՆ

Գրեց՝ Յովնան Արք. Տէրտէրեան

Տէ՛ր իմ Աստուած,
Բարի լոյսը Քեզմէ
Ինձի կուգայ այս առաւօտ:
Միրտս կը բանամ Քեզի
Եւ Քուօրհնութեամբ
Քայլերս կ'առաջնորդեն դէպի դպրոց,

Որպէս զի լուսաւորեն միտքս ու հոգիս
Ու դառնամ տիպար աշակերտ, ազնիւ մարդ:
Օրհնէ՛ ինձ ամէն վայրկեան,
Ու ես կը խոստանամ
Բարի կեանք ապրիլ
Քու փառքին համար: Ամէն:

PRAYER

By Archbishop Hovnan Derderian

Glory to you, O Lord; you eternally bless us all through the guidance of your everlasting light. The unbroken chain of generations passed on your word to us as nourishment for our souls. Open the doors of your soul, O faithful, so that we may reject evil and follow the good only.

I beseech you on my knees, O Most Blessed God, bless your humble servant, who always desires to ascend to you and be face to face with you. It is only with you that the new journey in my life begins.

In Armenian apostolic church faithful make the sign of the Cross by joining the thumb, index finger and middle finger of the right hand as the symbol of Holy Trinity- Father, Son, and Holy Spirit, and fold ring finger and pinky together against the palm as a symbol of oneness of two natures of Jesus Christ.

The place the right hand, as described above, first on the forehead saying, “in the name of the father”. Then a little below the chest saying, “and the Son” then on the left side of the chest saying “and the Holy”, then on the right side of the chest saying, “spirit”, and end with placing the opened palm in the center of the chest saying “Amen”

The Armenian Apostolic Church celebrates the Feast of the Exaltation of the Holy Cross (Khachverats in Armenian) on the nearest Sunday of September 15. It is one of the five major feasts of the Armenian Church, and the most important of the four feasts of the Holy Cross. According to Armenian tradition, the first one to “exalt” the Cross was the Apostle James of Jerusalem, the “Brother of the Lord”.

On that Sunday the liturgy is marked with an antasdan service (blessing of the fields) during which the processional cross is adorned with basil (a symbol of royalty) and the four corners of the church are blessed as a sign of the sanctification of the world. The aromatic herb basil has long been associated with the Holy Cross. Etymologically, it is related to basileios, the Greek word for king. According to a pious legend, the Empress Saint Helena found

the location of the True Cross by digging for it under a colony of basil. Basil plants were reputed to have sprung up at the food of the Cross where fell the Precious Blood of Christ and the tears of the Mother of sorrows. A sprig of basil was said to have been found growing from the wood of the True Cross.

ԽԱՉԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

«**Խաչով են կատարում եւ նրանով են սրբագործում բոլոր խորհուրդները: Եթէ քեզ հրեշտակ է հանդիպում եւ ինքն ասում է, որ հրեշտակ է, ասա նրան թող խաչակնքի, քանի որ դեւերը չեն կարողանում տանել խաչի նշանը»:** - **ԱնտոնՄեծ**

«**Այսուհետեւ ամօթ մի համարէք Քրիստոսի Խաչը, այլ թէպէտ եւ մէկը թաքցնի, դու յայտնապէս ճակատիդ դիր խաչի նշանը, որովհետեւ դեւերն այդ նշանը տեսնելով՝ սարսռում ու դողում են եւ փախստական դառնում: Բայց դու առ նշանը ամենայն ժամանակ, երբ ուտում ես, խմում ես եւ բոլոր նպատակներով, թէ նստես, թէ կանգնես, թէ քայլես, թէ անկողին մտնես»:** - **Ս. Կիրեղ Ալեքսանդրացի**

«**Այսուհետեւ Խաչը թող լինի առաջին եւ անսասան հիմնաքարը, եւ նրա վրայ կառուցիր հաւատքի մնացած բոլոր վարդապետութիւնը»:** - **Ս. Կիրեղ Երուսաղէմացի**

«**Խաչը ոչ թէ նիւթով ունի նշանակութիւն, այլ իր սրբագործող հոգեւոր զօրութեամբ՝ ըստ նախաստիպի: Պաշտօն եւ երկրպագութիւն ենք մատուցում ոչ թէ Խաչի նիւթին, այլ Աստուծոյ զօրութեանը, «որն անբաժանելիօրէն միաձուլուած է Նրա հետ: Քանի որ նիւթն աստուածային զօրութեամբ եւ օժմամբ ներկայ է Իր Խաչի, Իր պատկերի եւ Իր անուան մէջ»:** - **Ս. Յովհաննէս Իմաստասէր**

«**Խաչը տեսանելիներից անտեսանելի տանող աստիճաններն են, որի միջոցով մարդը զգայականից վեր է ճախրում, եւ հպում երկնայինի՝ Աստուածայինի հետ»:** - **Ս. Աթանաս Մեծ**

ԽԱՉԻ ՇԱՐԱԿԱՆ

Խաչն կենարար որ եղև մեզ փրկութիւն,
սովաւ ամենեքեան զքեզ բարեբանեմք:

Որ ի չօրէ լուսոյ լոյս ճառագայթեալ ի յերկրի
և գաւազան զօրութեան հաւատացելոց,
սովաւ ամենեքեան զքեզ բարեբանեմք:

Որ լուսափայլ ծագմամբ հրաշափառապէս մեզ ցուցաւ
ի յօգնութիւն ընդդէմ թշնամւոյն, սովաւ ամենեքեան զքեզ
բարեբանեմք:

Որ յատենի կացեր անպարտոյ կողին պատրանօք
և արբուցեր մեզի կողահոս աղբերէդ,
նորոգեաւ և զիս զապականեալս մեղօք:

ՃԱՇՈՒ ՇԱՐԱԿԱՆ ԽԱՉՎԵՐԱՅ ԴԿ

Տէր թա-գա-ւո-րեաց, վա-յել-չու-թին ըզ-դէ-ցաւ:
Der ta - ka - vo - ryats, va - yel - choo - tyoon uz - ke - tsav.

Յաղ-թող-և զնոր օրհ-նու-թին միշտ ի բար-ձունս եր-զես-ցուք
Hagh - togh - yev znor orh - noo - tyoon meeshd ee par - tsoons yer - kes - tsook

Թա-գա-ւո-րին Քրիս-տո-սի, Հա-ւա-տա-ցեալ ժո-ղո-վորդք:
ta - ka - vo - reen Krees - do - see, ha - va - da - tsyal zho - gho - voortk.

Որ էկն-ի լու-սա-ւո-րել զին-տրեալ սուրբ է-կէ-դէ-ցի,
Vor yegn - ee loo - sa - vo - rel zun - dryal soorp ye - ge - ghe - tsee,

և պր-սա-կեաց սուրբ իս-չին. նր-մա ըզ-փառս եր-զես-ցուք:
yev bu - sa - gyats soorp kha - cheevn nu - ma uz - pars yer - kes - tsook.

ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ

ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Քահանան հրաւիրուած էր մի բարեպաշտ ընտանիքի մը տունը ընթրիքի: Ճաշէն ետք, երբ քահանան կը հեռանայ, կիներ իր ամուսինին կ'ըսէ.- «Կարծեմ թէ որ ան մեր դգալը գողցաւ, քանի որ պակաս է մէկ հատը»:

Ամբողջ տարին կնոջը միտքը կ'անհանգստանար այս պատահածէն: Մէկ տարի ետք քահանան նորէն կ'այցելէ այս նոյն ընտանիքին, ամուսինը կը հրաւիրէ ճաշի, կիներ չհամբերերելով անմիջապէս կը հարցնէ քահանային.- « Դո՛ւք գողցաք մեր դգալը»:

Քահանան կը պատասխանէ.

-Ոչ, ես այդ դգալը դրած եմ ձեր Աստուածաշունչին մէջ:

ԱՂՕԹՈՂԸ

Օր մը հաւատացեալ մը կ'ուզէ գիտնալ աղօթքի կարեւորութիւնը: Գետեզերքին ծայրը նստած կ'ըսէ Աստուծոյ, ինձի նշան մը տուր...: Ժամանամը մը ետք անցորդ մը կ'անցնի, ձիէն վար կ'իջնէ եւ կ'աղօթէ մէկ ժամ ծունկի եկած, որպէսզի գետէն միւս ափը անցնի առանց փորձութեան: Այս անցորդը կը նստի ձիուն վրայ եւ ճամբայ կ'ելլէ դէպի միւս ափը եւ երբ գետ կը մտնէ, հազիւ կը հասնի կէս ճամբան կ'ընկղմի: Այս հաւատացեալը մտքէն կ'ըսէ Աստուած իմ այս ինչ նշան է, եթէ այսչափ աղօթեց եւ Դուն աղօթքը չընդունեցիր, հապա չ'աղօթողը ինչ պիտի ըլլար:

Այս մտածած ատեն ուրիշ անցորդ մը կը կենայ առանց ձիէն վար իջնելու, խաչը կը հանէ եւ գետէն միւս ափը կ'անցնի: Հաւատացեալ մարդը կ'ըսէ մեղա յ այս ինչ է առանց աղօթելու անցաւ միւս ափը, իսկ միւսը աղօթեց եւ ընկղմեցաւ:

Աստուած իրեն միտքը կը լուսաբանէ եւ կ'ըսէ թէ, այդ առաջին անցորդը իր լման կեանքը չէ աղօթած միայն դժուարութեան դիմաց Աստուծոյ դիմեց, իսկ երկրորդը միշտ կ'աղօթէր եւ ամէն օր կը հաղորդակցէր Իմ հետս...:

Այս Պատմութեան մեկնաբանութիւնները ձեզի կը ձգեմ խորհրդածելու...:

HOME BLESSING

The home is a sacred place where family members maintain and share many values. It is also a place where they are charged and empowered with these values to live a peaceful and God-pleasing life. It is under this roof that all collectively form oneness in spirit and assume an important responsibility in the life of the community. It is in this place where they break bread and share joys and sorrows. Here the presence of the Omnipotent is felt since every family is a miniature of a "Little Church—Ecclesia." In this "Little Church" the inexhaustible love and the very generous blessing of God permeate.

For Home Blessing the priest takes with him wafer and incense, and blesses the bread, the water and the salt provided by the family. These three fundamental elements are essential life-giving gifts for human life. The priest asks from the Omnipotent God not to lessen these three gifts without which life becomes impossible or imperfect.

The bread, the water and the salt are symbols of God's infinite goodness and care. With the blessing of these great gifts the household is enriched spiritually and its existence perpetuated for the service of his Creator. Along with the bread, salt, and bread offered on a tray by the dwellers, the priest places also the wafer stamped with a crucifix and designs of grapes and wheat. The wafer is the presence of Christ in the home. The members of the family can either distribute the wafer among themselves or keep it in a jar along with flour, salt, or rice.

During Home Blessing it is customary to burn incense which symbolizes the burning of our souls with our Lord's love. In his supplication the Psalmist says, "Let my prayer be counted as incense before Thee." Through this ceremony everyone's faith is replenished and strengthened and the Lord's presence is felt.

FOR HOME BLESSING, PLEASE CALL
FR.MASHDOTS KESHISHIAN AT (818) 293-9098.

DONATE FOR ALTAR FLOWERS

One way to celebrate the life of a loved family member or a friend is to donate either altar flowers for the Divine Liturgy.

Donations may be made by individuals or families for various occasions, such as name days, birthdays, and anniversaries or on the occasion of a Requiem Service (Hokehankist).

Մ. ԽՈՐԱՆԻ ԾԱՂԻԿՆԵՐ

Ի յիշատակ Ձեր գերդաստանի հին եւ նոր ննջեցելոց, Մ. Խորանը զարդարելու համար ծաղիկների նուիրելը վաղեմի սովորություն է մեր եկեղեցում: Նպատակ ունենալով վերականգնել այս գեղեցիկ բարեպաշտական աւանդոյթը՝ քաջալերում ենք, որ Ձեր սրտաբուխ նուիրատուութիւններով մասնակից դառնաք:

St. Kevork Day

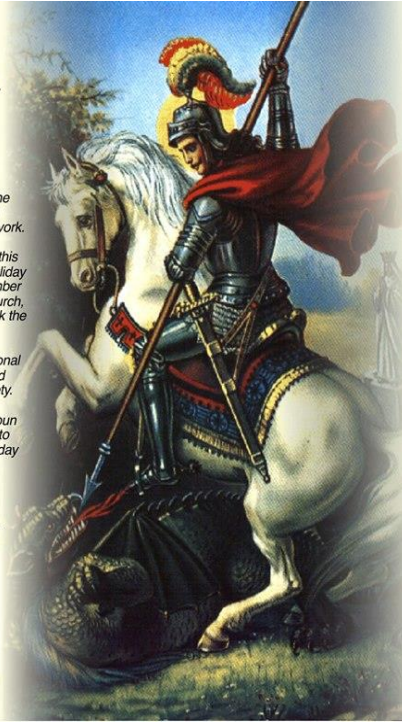
In the month of September, the Armenian Apostolic Church celebrates the holiday of St. Kevork.

We invite everybody to attend this joyous event to celebrate the holiday of our beloved Saint on September 28 at 1:30 pm at St. Kevork Church, to spend a festive day and to ask the Saint to pray for us.

After church service, the traditional "madagh" food will be served prepared by the Ladies' Society.

Parishioners from St. Haroutyun Church of Seattle will join us to celebrate the great Saint's holiday with us.

SATURDAY
2019
SEPT
28
1:30PM

Սուրբ Գեորգ Զորավարի Ուխտի Օր

Ամեն տարի Սեպտեմբեր ամսվա վերջին շաբաթ օրը Հայ Առաքելական եկեղեցին տոնում է Սուրբ Գեորգ Զորավարի օրը: Այդ առիթով Սեպտեմբերի 28-ին ժամը 1:30-ին հրավիրում ենք համայնքի բոլոր անդամներին փառսին Նշեյու այդ տոնը:

Կարճատև ժամեր ու բնույնից հետո, ավանդույթի համաձայն կ'ընդունվի մատաղ, պատրաստված տիկնակց փության անդամների կողմից: Այդ օրը կուենևար ևս ուխտագ լացներ Սրաֆիյ Սուրբ Հարություն եկեղեցուց: Համեցեք փառսին Նշեյու Սուրբ Գեորգի տոնը:

St. Kevork Armenian Church
9215 SE Church Street
Clackamas, OR 97015

ARMENIAN CHURCH YOUTH ORGANIZATION
PACIFIC NORTH WEST

REGIONAL MEETING

SUNDAY, SEPTEMBER 15

1:00PM TO 4:00PM

GATHERING AND WORKSHOP

AT ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

9215 SE CHURCH STREET, CLACKAMAS, OR 97015

WWW.ACYOWD.COM
ACYO WESTERN DIOCESE
@acyo_westerndiocese

Dear Parents,
Our first day of Armenian language
school will be September 15.
Looking forward to seeing you all.
Sincerely,
School Board

ARMENIAN FESTIVAL OF SEATTLE

SATURDAY, SEPTEMBER 14, 2019
11 A.M. - 8 P.M.

DELICIOUS ARMENIAN FOOD
LIVE ARMENIAN MUSIC
FUN FOR THE WHOLE FAMILY

Activities for Kids, Armenian Vendors, Armenian Music and Dancing

11505 Redmond-Woodinville Rd NE, Redmond, WA 98052